

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Partos és Noblet Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Tóth Csaba ügyvéd) által képviselt **Műsorszolgáltató** felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Réviczky u. 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2008. évi március hó 28. napján kelt 23.K.32.973/2007/11. számú ítélete ellen a felperes által 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (azaz harmincezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az adóhatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság elutasította a felperes keresetét az alperes 1095/2007. (V.9.) számú határozata ellen, melyben az alperes megállapította, hogy a felperes mint műsorszolgáltató megsértette a Rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 8.§-ának (2) bekezdését, ezért az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés e) pontja és a 135.§-a alapján kötelezte a felperest

1.000.000 forint bírság megfizetésére, továbbá az Rttv. 18.§-ának (1) bekezdésének hat alkalommal történt megsértése miatt, az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés e) pontja és a 135.§-a alapján a felperest alkalmanként 60.000 forint, összesen 360.000 forint bírság megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság az alperesi határozatban foglaltakkal egyezően megállapította, hogy a felperes műsora a főműsor időben nem tartalmazott 25 percnyi közszolgálati műsorszámot. Nem tekintette ilyennek a közreadott műsorszámokat, sem a közöttük megjelenített műsorajánlót és reklámblokkot azzal indokolva, hogy nem illeszkednek az Rttv. 2.§ 19. pontjában a közszolgálati műsorszám fogalom meghatározásának körébe, ezért fennáll az Rttv. 8.§-ának (2) bekezdésének megsértése. A peres eljárásban hivatkozott szerzői jogi törvény és a Média törvény kapcsolatát illetően kifejtette, hogy a szerzői jogi törvény a filmet mint művészeti alkotást, az emberi produktum egyfajta műszakilag technikailag is körülírható megvalósulási formáját definiálja, mely anyagi és szellemi védelmet élvez, nem vetíthető a Média törvény 2.§ 19. pontjára.

Az Rttv. 18.§ (1) bekezdésének megsértésével kapcsolatban megállapította, hogy összesen hat ízben közzétett műsorszámok támogatójának a megjelenítése nem volt cégszerű, nem hangzott el a cégszerű megfogalmazás, illetve kiírása sem történt meg. Az Rttv. 2.§-ának 44. pontja - ahogyan ezt a Fővárosi Ítéltábla a 2.Kf.27.088/2005/4. számú ítéletében is kifejtette - csak és kizárólag a támogató nevét, védjegyét megkülönböztető jelzését, a róla alkotott képet, tevékenységet, illetőleg termékeit engedi népszerűsíteni.

A jogsértések miatt kiszabott szankció vonatkozásában megállapította, hogy az alperes határozata tartalmazza a mérlegelési szempontokat, így mindazokat a korábbi hasonló jogsértések miatt alkalmazott szankciókat, amelyekkel a felperest sújtotta.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében, a felperes a Pp. 339/B.§-a alapján, a Legfelsőbb Bíróság KK. 31. számú állásfoglalására, és a BH.2007.279-es számú jogesetre tekintettel, az ítélet megváltoztatását, az alperesi határozat hatályon kívül helyezését a jogsértés, valamint a bírságfizetési kötelezettség mellőzését, vagy a határozat megváltoztatását és enyhébb szankció alkalmazását kérte. Álláspontja szerint az érintett műsorszámok megfelelnek az Rttv. 2.§-ának 19. pontjában a közszolgálati műsorszám definíciójának. A ifjúsági műsor, amely a nézők mindennapi életvitelét segíti, családi problémák megoldására ad humoros formában mintákat, míg a című sorozat epizódja egy bűncselekmény felderítését az elkövető elleni bizonyítékok beszerzését mutatja be mely közérdeklődésre számot tartó információnak minősül, megfelelően kiszolgálja „a nézők tájékoztató, kulturális igényeit”, megfelelnek az Rttv. 2.§ 19. pont f) pontjában meghatározott kritériumoknak. Az a körülmény, hogy szórakoztató formában teszi ezt meg, felperesi álláspont szerint nem csökkenti a nézők tájékoztatói igényét kiszolgáló értékét.

Az Rttv. 18.§ (1) bekezdésének megsértése vonatkozásában tett megállapításokkal szemben a fellebbezés érdemi indokolást nem tartalmaz - mint ahogyan a kereseti kérelme sem -, míg a peres eljárásban a szankció vonatkozásában kiterjesztett kereseti kérelmét az Rttv. 135.§ (1) bekezdésének megsértésével kapcsolatosan fenntartotta azzal, hogy az alperesnek elsődlegesen a jogosulatlanul elért bevétel kétszeresének megállapítására kell törekednie, ennek eredménytelen esetén alkalmazhatja a második fordulót.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Fenntartotta, hogy a határozatában nevesített műsorszámok egyike sem elégíti ki a közszolgálati műsorszám fogalmát, nem minősül közszolgálati műsorszámnak, míg az eljárásjogi szabálysértést a felperes semmivel nem támasztotta alá, mely a határozatának hatályaon kívül helyezését vagy akár megváltoztatását is indokolná.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A fellebbezési kérelem indokolási részében előadottakra a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a vitatott műsorszámok közszolgálati minősítésével kapcsolatosan helyesen foglalt állást, helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes határozatában jogszabályt nem sértett.

A keresettel támadott határozat szerint, az egyik anyagi jogi jogsértés az Rttv. 8. §-ának (2) bekezdésének megsértésében állt, mely kimondja, hogy közszolgálati műsorszámokat a fő-műsoridőben (18 óra 30 perc és 21 óra 30 per közötti időszakban) legalább huszonöt percben kell szolgáltatni.

A felperes a jogsértést megalapozatlanul vitatta arra hivatkozással, hogy az érintett közszolgálati műsorszámnak minősülnek. E műsorszámok nem sorolhatók az Rttv. 2.§ 19. pontjában meghatározott esetek köréhez, ezzel kapcsolatosan az ítélet némi pontosítással megfelelő indokolást tartalmaz. A filmalkotás mint művészeti alkotás a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szjt.) szerint állhat ugyan védelem alatt, attól még nem tölti be az Rttv. 2.§-ának 19/a pontja értelmében a közszolgálati jelleget.

A filmalkotásnak az Rttv. 2.§-ának 19/a pontban megfogalmazottak szerint olyannak kell lennie, amelyik e speciális szabály elvárásának megfelel, vagyis a közérdeklődésre számot tartó, az egyetemes, a magyar és a magyarországi nemzeti és etnikai kisebbségek kultúráját, valamint a magyarországi nemzeti és etnikai kisebbségek életét, a kisebbségi álláspontokat bemutató közlést tartalmazza és az a nézők tájékoztató, kulturális, állampolgári, életviteli szükségleteit, igényeit szolgálja. Nem tekinthető ilyennek az Rttv. 2.§. 28. pontja szerint egyéb műsorszámba sorolható szórakoztató témájú filmalkotás.

A jogsértések miatt kiszabott szankció vonatkozásában a másodfokú bíróság álláspontja megegyezik teljes mértékben az elsőfokú bíróság álláspontjával, a tekintetben, hogy az alperes határozata tartalmazza a mérlegelési szempontokat,

így a korábbi hasonló jogsértések miatt alkalmazott szankciókat, amelyekkel a felperest sújtotta. A peres eljárásban a Pp. 135.§-ának megsértésére előterjesztett felülvizsgálati kérelmet a keresetlevél bár nem tartalmazza, az elsőfokú bíróság érdemben helyesen döntött ebben a kérdésben is.

A Pp. 339/B.§-a kimondja, hogy a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

Az Rttv. 135.§-ának (1) bekezdése szerint jogosulatlanul végzett műsorszolgáltatás, illetve az e törvényben előírt bejelentés nélkül vagy attól eltérő módon végzett műsorelosztás és műsorszétosztás esetén a felelőssel szemben a Testület a jogosulatlanul elért bevétel kétszeresének megfelelő, vagy ha ez nem állapítható meg, tízezer forinttól egymillió forintig terjedő bírságot szabhat ki, melyet az Alapba kell befizetni.

Jogalap tekintetében az alperes határozata jogszabályt nem sértett, s mivel - bevételét a kiemelt műsorszámok közvetítéséből a felperesnek kellett volna bizonyítania - jogosulatlanul elért bevételt az alperes nem állapított meg, ezért az Rttv. 135.§-a szerint a kiszabható bírság második fordulata szerint jogszerűen gyakorolta mérlegelési jogkörét. A mérlegelési szempontok a határozat indokolásából megállapíthatók, megfelelnek a jogszabályi követelménynek, azok felülmérlegelésére az elsőfokú bíróságnak nem volt lehetősége. A felperes fellebbezésében sem hivatkozott olyan mérlegelési szempontokra melyeket az alperesnek figyelembe kellett volna vennie.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta, a nem fellebbezett részét nem érintette.

Az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségének a megfizetésére a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest, míg a feljegyzett fellebbezési illetéket a felperes a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles viselni.

Budapest, 2008. évi november hó 6. napján

. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke,
Huszárné dr. Oláh Éva s.k. bíró

dr. Losonczy Erzsébet s.k. előadó bíró,

A kiadmány hitelül:
bírósági írnok

